

че чрез такива сравнения се полагат основите на общ методологически подход при структурния анализ (Гатев, 1987, с. 194).

Разглеждането на две сравнявани структури като точки в n -мерното пространство (Сугарев, 1975) поставя началото на аналитичния подход за построяване на обобщаващи измерители за структурни изменения. Представянето на сравняваните структури като точки в n -мерното евклидово пространство дава възможност разстоянието d (№ 10) и ъгълът α (№ 11) между векторите, определени от тези структури, да се разглеждат като обобщаващи измерители за структурни изменения. Тъй като статистическите структури се представят чрез относителни дялове, за които са изпълнени условия (1), разстоянието d се изменя в границите $[0, \sqrt{2}]$, а α - в $[0, 90^\circ]$. Предпочитанията към интервала $[0, 1]$ е довело до построяването на обобщаващите измерители K_d (№ 12) и K_α (№ 13) (Христов, Янкова, 1981).

Следващият обобщаващ измерител $N(X, Y)$ (Кархин, Чесноков, 1983) е построен при използване на $\cos \alpha$. Тук е необходимо да се посочи, че $\cos \alpha$ също би могъл да се разглежда като обобщаващ измерител. Той не удовлетворява изискването да взема стойност 0, когато няма структурни изменения, а при максимални структурни изменения да е 1, защото $\cos 0^\circ = 1$ и $\cos 90^\circ = 0$. Навярно този факт е бил подтик за конструиране на измерителя $N(X, Y)$. В сравнение с α и K_α при този измерител се работи само с относителни дялове (не се разглеждат ъгли), което дава възможност за оценяването му като „по-прост“ от изчислителна гледна точка.

В (Димитров, Димитрова, 1992) се изследват въпроси, свързани с близостта на структурите. Въвежда се частична наредба на структури по отношение на абсолютния и относителния прираст. На тази основа се изграждат три индикатора (обобщаващи измерителя) за различия на структури. При $I_m(P, Q)$ различието между структури се оценява въз основа на абсолютните прирасти; при $I_e(P, Q)$ - чрез относителните прирасти; при $I_{\delta e}(P, Q)$ - посредством комплексното отчитане на абсолютните и на относителните прирасти. Посочените измерители са нормирани в интервала $[0, 1]$ и са изградени в съответствие със статистическия подход, тъй като се основават на единичните измерители за абсолютни и относителни прирасти. Тук е необходимо да се припомни, че $I_m(P, Q)$ при $m = 1$ вече е представен с формула (8), а при $m = 2$ - с формула (7).

При всички разгледани досега обобщаващи измерители за структурни изменения се използва адитивна форма на връзка между единичните измерители. При $I_e(P, Q)$ за първи път се прилага мултипликативна форма на връзка между отделните относителни дялове, поради което този